

NHỚ GIỮ CHO ANH

Em ơi!
Nếu ngày nào ta xa nhau
Em nhớ giữ cho anh
Suối tóc xanh
Diễm ảo
Từng làm hồn anh chao đảo
Trước dòng buông xả lả loi

Nhớ giữ cho anh
Màu áo thiên thanh
Xanh cả mây trời
Dáng dài cát trâm anh ngày xưa đó
Để đêm về anh mênh mang nỗi nhớ
Mộng cùng em phiêu lảng giữa trăng sao

Nhớ giữ cho anh
Những tình thư xanh thuở ban đầu
Anh đốt lửa
Viết cho em từ hôm gặp gỡ
Những say đắm nồng nàn gắn bó
Những hẹn hò thương nhớ mãi không nguôi

Nhớ giữ cho anh
Những bài thơ trác tuyệt muôn đời
Anh đã nắn nót chép cho em
Từng câu từng chữ
Là những vần trữ tình bất tử
Giặng giặng trên trang tình sử đôi ta.

Nguyễn Đắc Khoa

*Ngày xưa,
tuổi học trò*

Tôi quen một người con gái
Hà Nội, ngày xưa, tuổi học trò
Dáng hiền, nét đẹp ngây thơ
Mến thương nàng, tôi chưa hề bày tỏ
Vì còn nhát dại, của tuổi học trò

Nàng cũng quen một người bạn tôi
Anh hiền lành, hát hay, học giỏi
Yêu nàng, anh cũng chưa hề nói
Vì yêu thương ngu ngơ
Thuở ấy học trò

Thế rồi tháng bảy, năm tư
Nước Việt chia hai, ngăn cách đôi bờ
Tôi vào Nam, di cư
Nàng và bạn tôi ở lại
Gặp nhau lần cuối chia tay
Ngập ngừng, tôi chúc
Hai bạn tôi sẽ bên nhau mãi mãi

Một hôm, hết chiến tranh
Tôi về thăm Hà Nội
Giữa phố phường đô hội
Gặp lại nàng
Nơi một cửa hàng bán áo, lụa và tơ
 Tay đan áo, nàng kể chuyện xưa
 Tôi nghe, tâm sự bồi hồi
 Chồng nàng, bạn cũ của tôi
 Năm vào Nam chinh chiến
 Vượt Trường Sơn đã mất rồi

Ngày xưa, nàng đan áo
Gửi ra tiền tuyến choc hồng xa xôi
Giờ đây, nàng đan áo
Ao đan xong, đem bán cho đời

Tơ sợi buồn!
Xa rồi dáng đẹp ngày xưa
Chiến tranh, tan vỡ mộng thuở nào!

Khanh Phương